

**Toelichting ongegrond verklaarde beroepen bestemmingsplan Recreatieterreinen Harenkarspel
17-02-2014**

De beroepen van A. van der Ster, J. Bruin en campingpark De Bongerd inzake het bestemmingsplan Recreatieterreinen Harenkarspel zijn door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) ongegrond verklaard. Hieronder zijn de ongegrond verklaarde beroepen toegelicht.

1. Van der Ster, Dirkshorn en J. bruin, Warmenhuizen (zijn gezamenlijk behandeld)
In de uitspraak van de Raad van State wordt dit beroep behandeld onder punt 8 t/m 15.
Samengevat zijn de beroepen en de beoordeling daarvan door de Afdeling als volgt.

Beroep	Beoordeling (ongegrondheid) door de Afdeling
Besluit is onvoldoende gemotiveerd. Raad is niet goed op alle zienswijzen ingegaan.	Raad mag zienswijzen samengevat weergeven. Niet is gebleken dat bepaalde bezwaren of argumenten niet in de overwegingen zijn betrokken.
Diverse punten met betrekking tot en in relatie tot de openbaarheid van de weg.	De openbaarheid van de weg is geen onderdeel van het bestemmingsplan en is in het bestemmingsplankader niet aan de orde.
De eigen percelen hadden een bestemming waar permanente bewoning is toegestaan moeten krijgen, net als op een drietal andere terreinen.	De raad heeft in redelijkheid het gemeentelijk beleid ten aanzien van permanente bewoning in het bestemmingsplan geïmplementeerd. De raad kon daarbij onderscheid maken tussen de verschillende recreatieterreinen. Er is geen aanleiding om voor appellanten een uitzondering te maken.
Verdere verdichting van het park leidt tot een vermindering van het woongenot. Wil vrijgesteld worden van de parkbijdrage omdat er gebouwd kan worden op groenstroken.	Het plan voorziet inderdaad in uitbreidingsmogelijkheden maar ook in bouwbeperkingen. Niet aannemelijk is dat de verdichting zodanig zal kunnen zijn dat er sprake is van een ernstige aantasting van het woongenot. Vrijstelling van een parkbijdrage is een privaatrechtelijke aangelegenheid die in een bestemmingsplanprocedure niet aan de orde kan komen.
De eigen recreatiewoningen worden onverkoopbaar en er is sprake van planschade.	Er bestaat geen grond dat een eventuele waardevermindering/planschade zodanig zal zijn dat de raad bij de afweging van belangen hier een groter gewicht aan moeten hangen dan aan de algemene belangen van de nieuwe bestemming.
Diverse punten m.b.t. de verkoop en doorverkoop van in het plan gelegen gronden.	Dit is geen aspect dat de raad bij het vaststellen van het bestemmingsplan had moeten betrekken en is in deze procedure inhoudelijk niet aan de orde.

2. Campingpark De Bongerd, Tuitjenhorn
Dit beroep wordt besproken onder punt 18 t/m 18.6 in de uitspraak.

Beroep

Het bestemmingsplan maakt voor dit campingpark onderscheidt tussen een bestemming “Recreatie – verblijfsrecreatie 1” (t.b.v. kampeermiddelen) op het parkgedeelte waarvoor in 2007 vrijstelling is verleend voor een natuurpark, maar die nog niet is aangelegd en een bestemming “Recreatie – verblijfsrecreatie 2” (t.b.v. recreatiewoningen) op het parkgedeelte, waar reeds stacaravans en chalets staan.

Het beroep houdt samengevat in dat het bestemmingsplan ten onrechte niet voorziet in een bestemming “Recreatie – verblijfsrecreatie 2” (t.b.v. recreatiewoningen) voor de gehele camping. Deze bestemming is door de Bongerd voor het hele terrein gewenst. De toenmalige wethouder zou de raad ten onrechte hebben voorgehouden dat de door de Bongerd gewenste bestemming strijdig is met het provinciale beleid.

Beoordeling (ongegrondheid) door de Afdeling

De raad heeft terecht aangevoerd dat het bestemmen van het gedeelte “natuurpark” als “Recreatie – verblijfsrecreatie 2” in strijd zou zijn met het provinciale beleid. De raad heeft dan ook terecht van die bestemming afgezien. Het betoog dat de wethouder de raad onjuist zou hebben geïnformeerd over het provinciale beleid behoeft gelet hierop geen bespreking.